

वाराणस्यामहाभागः प्रायंचोपविवेशह ॥ ५३ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० उ० सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ तस्मिन्वनोद्देशे रम्ये पादपशोभिते ॥
नदीकीर्णे गिरिवरे को किलानेककूजिते ॥ १ ॥ सिंहव्याघ्रसमाकीर्णे नानाद्विजगणावृते ॥ गृध्रोऽलूकौ प्रवसतो बह्वर्षगणानपि ॥ २ ॥ अथोऽलूक
स्य भवनं गृध्रः पापविनिश्चयः ॥ ममेदमिति कृत्वा सौ कलहं तेन चाकरोत् ॥ ३ ॥ राजा सर्वस्य लोकस्य रामो राजीवलोचनः ॥ तं प्रपद्यावहेशीघ्रं
यस्यैतद्भवन्नभवेत् ॥ ४ ॥ इति कृत्वा मतितां तु निश्चयार्थं सुनिश्चितां ॥ गृध्रोऽलूकौ प्रपद्येतां कोपाविष्टौ त्वमर्षितौ ॥ ५ ॥ रामं प्रपद्यतौ शीघ्रं कलि
व्याकुलचेतसौ ॥ तौ परस्परविद्वेषात्स्पृशतश्चरणौ तदा ॥ ६ ॥ अथ दृष्ट्वानरेन्द्रं तं गृध्रो वचनमब्रवीत् ॥ सुराणामसुराणां च प्रधानस्त्वं मतो मम
॥ ७ ॥ बृहस्पतिश्च शुक्राच्च विशिष्टौ सिमहाद्युते ॥ परावरज्ञो भूतानां कांत्या चन्द्र इवापरः ॥ ८ ॥ दुर्निरीक्ष्यो यथा सूर्यो हिमवांश्चैव गौरवे ॥ सागर
श्चैव गांभीर्ये लोकपालो यमोऽप्यसि ॥ ९ ॥ क्षांत्या धरण्या तुल्योऽसि शीघ्रत्वेऽनिलोपमः ॥ गुरुस्त्वं सर्वसंपन्नः कीर्तियुक्तश्च राघव ॥ १० ॥ अम
र्षो दुर्जयोजेता सर्वास्त्रविधिपारगः ॥ शृणुष्व मम वैरामविज्ञाप्यं नरपुंगव ॥ ११ ॥ ममालयं पूर्वकृतं बाहुवीर्येण राघव ॥ उलूको हरते राजंस्तत्र
त्वं त्रातुमर्हसि ॥ १२ ॥ एवमुक्ते तु गृध्रेण उलूको वाक्यमब्रवीत् ॥ सोमाच्छतक्रतोः सूर्याद्वनदाद्वयमात्तथा ॥ १३ ॥ जायते वै नृपो राम किंचिद्भ
वति मानुषः ॥ त्वं तु सर्वमयो देवो नारायण इवापरः ॥ १४ ॥ याचते सौम्यताराजसं सम्यक्प्रणिहिता विभो ॥ समंचरसि चान्विष्यते न सोमांशको
भवान् ॥ १५ ॥ क्रोधे दंडे प्रजानाथ दाने पापभयापहः ॥ दाता हर्ता सिगोपासिते नैन्द्र इवनो भवान् ॥ १६ ॥ अधृष्यः सर्वभूतेषु तेजसा चानलोप
मः ॥ अभीक्ष्णं तपसे लोकांस्तेन भास्कर सन्निभः ॥ १७ ॥ साक्षाद्वित्तेश तुल्योऽसि अथवा धनदाधिकः ॥ वित्तेशस्येव पद्मा श्रीर्नित्यं ते राजसत्त
म ॥ १८ ॥ धनदस्य तु कार्येण धनदस्तेन नो भवान् ॥ समः सर्वेषु भूतेषु स्थावरेषु चरेषु च ॥ १९ ॥